

Κεφάλαιο 2

Εντολές: η γλώσσα του υπολογιστή

Σύνολο εντολών

- Σύνολο εντολών (Instruction set) – Το «ρεπερτόριο» των εντολών ενός υπολογιστή
- Διαφορετικοί υπολογιστές έχουν διαφορετικά σύνολα εντολών
 - Αλλά με πολλά κοινά χαρακτηριστικά
- Οι πρώτοι υπολογιστές είχαν πολύ απλά σύνολα εντολών
 - Απλοποιημένη υλοποίηση
- Πολλοί σύγχρονοι έχουν επίσης απλά σύνολα εντολών

Το σύνολο εντολών του MIPS

- Χρησιμοποιείται ως παράδειγμα σε όλο το βιβλίο
- Η MIPS Technologies (www.mips.com) έκανε εμπορικό τον Stanford MIPS
- Μεγάλο μερίδιο της αγοράς των πυρήνων (cores) ενσωματωμένων επεξεργαστών
 - Εφαρμογές σε καταναλωτικά ηλεκτρονικά, εξοπλισμό δικτύων και αποθήκευσης, φωτογραφικές μηχανές, εκτυπωτές, ...
- Τυπικό πολλών σύγχρονων ISA (Instruction Set Architecture)
 - Πληροφορία στην αποσπώμενη κάρτα Αναφοράς Δεδομένων MIPS (πράσινη κάρτα), και τα Παραρτήματα B και E

Αριθμητικές λειτουργίες

- Πρόσθεση και αφαίρεση, τρεις τελεστές (operands)
 - Δύο προελεύσεις και ένας προορισμός

```
add a, b, c # a gets b + c
```
- Όλες οι αριθμητικές λειτουργίες έχουν αυτή τη μορφή
- *Σχεδιαστική αρχή 1*: η απλότητα ευνοεί την κανονικότητα
 - Η κανονικότητα κάνει την υλοποίηση απλούστερη
 - Η απλότητα επιτρέπει μεγαλύτερη απόδοση με χαμηλότερο κόστος

Αριθμητικό παράδειγμα

- Κώδικας C:

```
f = (g + h) - (i + j);
```

- Μεταγλωττισμένος κώδικας MIPS:

```
add t0, g, h    # t0 = g + h
add t1, i, j    # t1 = i + j
sub f, t0, t1   # f = t0 - t1
```

Τελεστές-καταχωρητές

- Οι αριθμητικές εντολές χρησιμοποιούν καταχωρητές ως τελεστές
- Ο MIPS διαθέτει ένα αρχείο καταχωρητών (register file) με 32 καταχωρητές των 32-bit
 - Χρήση για τα δεδομένα που προσπελάζονται συχνά
 - Αρίθμηση καταχωρητών από 0 έως 31
 - Τα δεδομένα των 32-bit ονομάζονται «λέξη» (“word”)
- Ονόματα του συμβολομεταφραστή (assembler)
 - \$t0, \$t1, ..., \$t9 για προσωρινές τιμές
 - \$s0, \$s1, ..., \$s7 για αποθηκευμένες μεταβλητές
- *Σχεδιαστική αρχή 2*: το μικρότερο είναι ταχύτερο
 - παραβολή με κύρια μνήμη: εκατομμύρια θέσεων

Παράδειγμα τελεστών καταχωρητών

- Κώδικας C:

$f = (g + h) - (i + j);$

- οι f, \dots, j στους $\$s0, \dots, \$s4$

- Μεταγλωττισμένος κώδικας MIPS:

```
add $t0, $s1, $s2
```

```
add $t1, $s3, $s4
```

```
sub $s0, $t0, $t1
```

Τελεστές μνήμης

- Η κύρια μνήμη χρησιμοποιείται για σύνθετα δεδομένα
 - Πίνακες (arrays), δομές (structures), δυναμικά δεδομένα
- Για να εφαρμοστούν αριθμητικές λειτουργίες
 - Φόρτωση (Load) τιμών από τη μνήμη σε καταχωρητές
 - Αποθήκευση (Store) αποτελέσματος από καταχωρητές στη μνήμη
- Η μνήμη διευθυνσιοδοτείται ανά byte (byte addressed)
 - Κάθε διεύθυνση προσδιορίζει ένα byte των 8 bit
- Οι λέξεις είναι «ευθυγραμμισμένες» (“aligned”) στη μνήμη
 - Η διεύθυνση πρέπει να είναι πολλαπλάσιο του 4
- Ο MIPS είναι «Μεγάλου άκρου» (“Big Endian”)
 - Το περισσότερο σημαντικό byte βρίσκεται στη μικρότερη διεύθυνση μιας λέξης
 - Σύγκριση με «Μικρού άκρου» (“Little Endian”: το λιγότερο σημαντικό byte βρίσκεται στη μικρότερη διεύθυνση)

Παράδειγμα 1 με τελεστές μνήμης

- Κώδικας C:

```
g = h + A[8];
```

- g στον \$s1, h στον \$s2, η δνση βάσης του A στον \$s3

- Μεταγλωττισμένος κώδικας MIPS:

- Ο δείκτης 8 απαιτεί σχετική απόσταση (offset) ίση με 32

- 4 byte ανά λέξη

```
lw    $t0, 32($s3)    # load word  
add   $s1, $s2, $t0
```

καταχωρητής βάσης

σχετική απόσταση

Παράδειγμα 2 με τελεστές μνήμης

- Κώδικας C:

`A[12] = h + A[8];`

- `h` στον `$s2`, διεύθυνση βάσης του `A` στον `$s3`

- Μεταγλωττισμένος κώδικας MIPS:

- Ο δείκτης `8` απαιτεί σχετική απόσταση `32`

```
lw    $t0, 32($s3)    # load word
add   $t0, $s2, $t0
sw    $t0, 48($s3)    # store word
```

Καταχωρητές έναντι Μνήμης

- Οι καταχωρητές είναι ταχύτερα προσπελάσιμοι από τη μνήμη
- Οι λειτουργίες σε δεδομένα μνήμης απαιτούν φορτώσεις και αποθηκεύσεις
 - Εκτελούνται περισσότερες εντολές
- Ο μεταγλωττιστής πρέπει να χρησιμοποιεί τους καταχωρητές για μεταβλητές όσο περισσότερο γίνεται
 - Να «διασκορπίζει» (spill) στη μνήμη μόνο τις λιγότερο συχνά χρησιμοποιούμενες μεταβλητές
 - Η βελτιστοποίηση καταχωρητών είναι σημαντική!

Άμεσοι τελεστές (immediate)

- Σταθερά δεδομένα καθορίζονται σε μια εντολή
`addi $s3, $s3, 4`
- Δεν υπάρχει εντολή άμεσης αφαίρεσης (subtract immediate)
 - Απλώς χρησιμοποιείται μια αρνητική σταθερά
`addi $s2, $s1, -1`
- *Σχεδιαστική αρχή 3*: Κάνε τη συνηθισμένη περίπτωση γρήγορη
 - Οι μικρές σταθερές είναι συνηθισμένες
 - Ο άμεσος τελεστής αποφεύγει μια εντολή φόρτωσης (load)

Η σταθερά Μηδέν

- Ο καταχωρητής 0 του MIPS (\$zero) είναι η σταθερά 0
 - Δεν μπορεί να γραφεί με άλλη τιμή
- Χρήσιμη για συνηθισμένες λειτουργίες
 - Π.χ., μετακίνηση (move) μεταξύ καταχωρητών
`add $t2, $s1, $zero`

Απρόσημοι δυαδικοί ακέραιοι

- Με δεδομένο έναν αριθμό των n bit

$$x = x_{n-1}2^{n-1} + x_{n-2}2^{n-2} + \dots + x_12^1 + x_02^0$$

- Εύρος: 0 έως $+2^n - 1$

- Παράδειγμα

- $0000\ 0000\ 0000\ 0000\ 0000\ 0000\ 0000\ 1011_2$
 $= 0 + \dots + 1 \times 2^3 + 0 \times 2^2 + 1 \times 2^1 + 1 \times 2^0$
 $= 0 + \dots + 8 + 0 + 2 + 1 = 11_{10}$

- Με χρήση 32 bit

- 0 ως $+4,294,967,295$

Προσημασμένοι ακέραιοι σε συμπλήρωμα ως προς 2

- Με δεδομένο έναν αριθμό των n bit

$$x = -x_{n-1}2^{n-1} + x_{n-2}2^{n-2} + \dots + x_12^1 + x_02^0$$

- Εύρος: -2^{n-1} ως $+2^{n-1} - 1$

- Παράδειγμα

- $1111\ 1111\ 1111\ 1111\ 1111\ 1111\ 1111\ 1100_2$
 $= -1 \times 2^{31} + 1 \times 2^{30} + \dots + 1 \times 2^2 + 0 \times 2^1 + 0 \times 2^0$
 $= -2,147,483,648 + 2,147,483,644 = -4_{10}$

- Με χρήση 32 bit

- $-2,147,483,648$ ως $+2,147,483,647$

Προσημασμένοι ακέραιοι σε συμπλήρωμα ως προς 2

- Το bit 31 είναι το bit προσήμου
 - 1 για αρνητικούς αριθμούς
 - 0 για μη αρνητικούς αριθμούς (θετικούς και μηδέν)
- Το $-(-2^n - 1)$ δεν μπορεί να παρασταθεί
- Οι μη αρνητικοί αριθμοί έχουν την ίδια απρόσημη και προσημασμένη σε συμπλήρωμα ως προς 2 αναπαράσταση
- Μερικοί συγκεκριμένοι αριθμοί
 - 0: 0000 0000 ... 0000
 - -1: 1111 1111 ... 1111
 - Ο πιο αρνητικός: 1000 0000 ... 0000
 - Ο πιο θετικός: 0111 1111 ... 1111

Προσημασμένη άρνηση

- Συμπλήρωμα και πρόσθεση του 1
 - «Συμπλήρωμα» σημαίνει $1 \rightarrow 0, 0 \rightarrow 1$

$$x + \bar{x} = 1111\dots111_2 = -1$$

$$\bar{x} + 1 = -x$$

- Παράδειγμα: βρείτε τον αντίθετο (άρνηση) του +2

- $+2 = 0000\ 0000 \dots 0010_2$

- $-2 = 1111\ 1111 \dots 1101_2 + 1$
 $= 1111\ 1111 \dots 1110_2$

Επέκταση προσήμου

- Αναπαράσταση ενός αριθμού με περισσότερα bit
 - Διατήρηση της αριθμητικής τιμής
- Στο σύνολο εντολών του MIPS
 - `addi`: επέκταση προσήμου στη τιμή του άμεσου (`immediate`)
 - `lb`, `lh`: επέκταση προσήμου στο `byte`/ημιλέξη που φορτώνεται
 - `beq`, `bne`: επέκταση προσήμου στη μετατόπιση (`displacement`)
- Επανάληψη του bit προσήμου προς τα αριστερά
 - παραβολή: απρόσημες τιμές: επέκταση με μηδενικά
- Παραδείγματα: 8-bit σε 16-bit
 - `+2`: `0000 0010` => `0000 0000 0000 0010`
 - `-2`: `1111 1110` => `1111 1111 1111 1110`

Αναπαράσταση εντολών

- Οι εντολές κωδικοποιούνται στο δυαδικό
 - Ονομάζεται κώδικας μηχανής (machine code)
- Εντολές MIPS
 - Κωδικοποιούνται ως λέξεις εντολής των 32 bit
 - Μικρός αριθμός μορφών (formats) για τον κωδικό λειτουργίας (opcode), τους αριθμούς καταχωρητών, κλπ. ...
 - Κανονικότητα!
- Αριθμοί καταχωρητών
 - \$t0 – \$t7 είναι οι καταχωρητές 8 – 15
 - \$t8 – \$t9 είναι οι καταχωρητές 24 – 25
 - \$s0 – \$s7 είναι οι καταχωρητές 16 – 23

Εντολές μορφής R του MIPS

■ Πεδία εντολής

- op: κωδικός λειτουργίας (opcode)
- rs: αριθμός πρώτου καταχωρητή προέλευσης
- rt: αριθμός δεύτερου καταχωρητή προέλευσης
- rd: αριθμός καταχωρητή προορισμού
- shamt: ποσότητα ολίσθησης (00000 για τώρα)
- funct: κωδικός συνάρτησης (επεκτείνει τον κωδικό λειτουργίας)

Παράδειγμα μορφής R

op	rs	rt	rd	shamt	funct
6 bit	5 bit	5 bit	5 bit	5 bit	6 bit

add \$t0, \$s1, \$s2

special	\$s1	\$s2	\$t0	0	add
0	17	18	8	0	32
000000	10001	10010	01000	00000	100000

$00000010001100100100000000100000_2 = 02324020_{16}$

Δεκαεξαδικό

- Βάση 16
 - Συμπαγής αναπαράσταση σειρών bit
 - 4 bit ανά δεκαεξαδικό ψηφίο

0	0000	4	0100	8	1000	c	1100
1	0001	5	0101	9	1001	d	1101
2	0010	6	0110	a	1010	e	1110
3	0011	7	0111	b	1011	f	1111

- Παράδειγμα: eca8 6420
 - 1110 1100 1010 1000 0110 0100 0010 0000

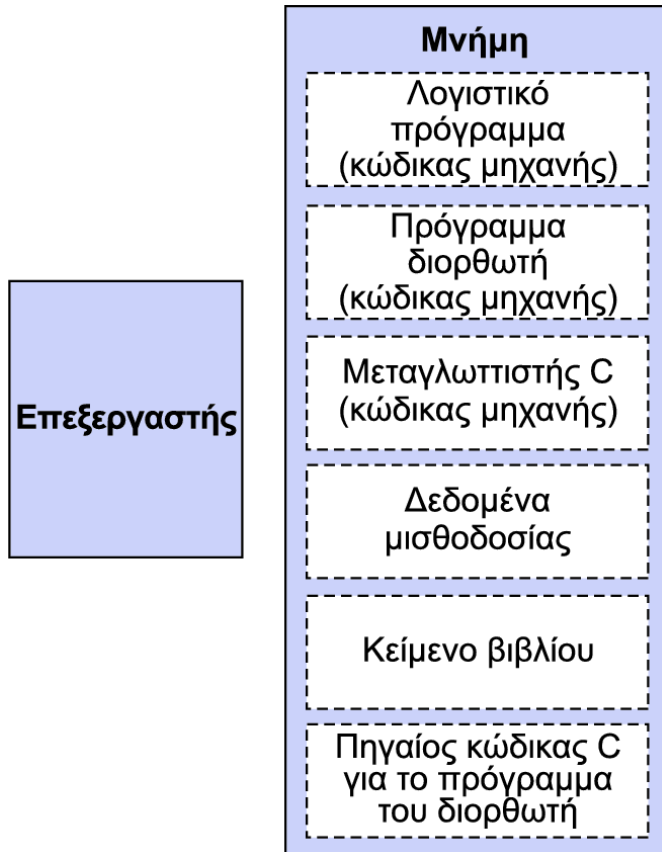
Εντολές μορφής I του MIPS

- Άμεσες αριθμητικές εντολές και εντολές load/store
 - rt: αριθμός καταχωρητή προορισμού ή προέλευσης
 - Σταθερά: -2^{15} έως $+2^{15} - 1$
 - Διεύθυνση: σχετική απόσταση (offset) που προστίθεται στη διεύθυνση βάσης που περιέχει ο rs
- Σχεδιαστική αρχή 4: Η καλή σχεδίαση απαιτεί καλούς συμβιβασμούς
 - Οι διαφορετικές μορφές περιπλέκουν την αποκωδικοποίηση, αλλά επιτρέπουν παντού εντολές των 32 bit
 - Διατήρηση όσο το δυνατόν απλούστερων μορφών

Υπολογιστές Αποθηκευμένου Προγράμματος

ΓΕΝΙΚΗ εικόνα

- Οι εντολές αναπαρίστανται σε δυαδικό, όπως τα δεδομένα
- Οι εντολές και τα δεδομένα αποθηκεύονται στη μνήμη
- Προγράμματα μπορούν να επενεργούν σε προγράμματα
 - π.χ, compilers, linkers, ...
- Η δυαδική συμβατότητα επιτρέπει τα μεταγλωττισμένα προγράμματα να εκτελούνται σε διαφορετικούς υπολογιστές
 - Καθιερωμένες ISA

Λογικές Λειτουργίες

- Εντολές για χειρισμούς ανά bit

Λειτουργία	C	Java	MIPS
Shift left	<<	<<	sll
Shift right	>>	>>>	srl
Bitwise AND	&	&	and, andi
Bitwise OR			or, ori
Bitwise NOT	~	~	nor

- Χρήσιμες για εξαγωγή και εισαγωγή ομάδων bit σε μια λέξη

Λειτουργίες ολίσθησης

op	rs	rt	rd	shamt	funct
6 bit	5 bit	5 bit	5 bit	5 bit	6 bit

- **shamt**: πόσες θέσεις ολίσθηση
- **Shift left logical** (αριστερή λογική ολίσθηση)
 - Αριστερή ολίσθηση και συμπλήρωση με bit 0
 - $s \ll i$ κατά i bit πολλαπλασιάζει με 2^i
- **Shift right logical** (δεξιά λογική ολίσθηση)
 - Δεξιά ολίσθηση και συμπλήρωση με bit 0
 - $s \gg i$ κατά i bit διαιρεί με 2^i (απρόσθημοι μόνο)

Λειτουργίες AND

- Χρήσιμες για την «απόκρυψη» (masking) bit σε μια λέξη
 - Επιλογή κάποιων bit, μηδενισμών των άλλων
- and \$t0, \$t1, \$t2

\$t2 0000 0000 0000 0000 0000 1101 1100 0000

\$t1 0000 0000 0000 0000 0011 1100 0000 0000

\$t0 0000 0000 0000 0000 0000 1100 0000 0000

Λειτουργίες OR

- Χρήσιμες για να συμπεριληφθούν κάποια bit σε μια λέξη
 - Κάποια bit τίθενται στο 1, τα υπόλοιπα αμετάβλητα
or \$t0, \$t1, \$t2

\$t2	0000 0000 0000 0000 0000 1101 1100 0000
\$t1	0000 0000 0000 0000 0011 1100 0000 0000
\$t0	0000 0000 0000 0000 0011 1101 1100 0000

Λειτουργίες NOT

- Χρήσιμες για την αντιστροφή bit σε μια λέξη
 - Αλλαγή του 0 σε 1, και του 1 σε 0
- Ο MIPS διαθέτει εντολή NOR των 3 τελεστών
 - $a \text{ NOR } b == \text{NOT} (a \text{ OR } b)$

```
nor $t0, $t1, $zero
```

Καταχωρητής 0:
πάντα ίσος με
μηδέν

```
$t1 0000 0000 0000 0000 0011 1100 0000 0000
```

```
$t0 1111 1111 1111 1111 1100 0011 1111 1111
```

Λειτουργίες συνθήκης

- Διακλάδωση (branch) σε μια εντολή με ετικέτα αν μια συνθήκη είναι αληθής
 - Διαφορετικά, συνέχισε ακολουθιακά
- `beq rs, rt, L1`
 - αν $(rs == rt)$ διακλάδωση στην εντολή με ετικέτα L1
- `bne rs, rt, L1`
 - αν $(rs != rt)$ διακλάδωση στην εντολή με ετικέτα L1
- `j L1`
 - άλμα χωρίς συνθήκη στην εντολή με ετικέτα L1

Μεταγλώττιση εντολών If

- Κώδικας C:

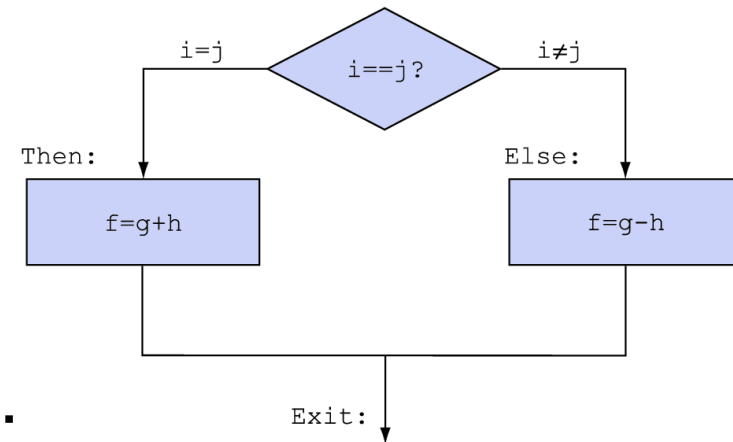
```
if (i==j) f = g+h;  
else f = g-h;
```

- f, g, ... στους \$s0, \$s1, ...

- Μεταγλωττισμένος κώδικας MIPS:

```
        bne $s3, $s4, Else  
        add $s0, $s1, $s2  
        j   Exit  
Else:   sub $s0, $s1, $s2  
Exit:   ...
```

ο συμβολομεταφραστής υπολογίζει τις διευθύνσεις

Μεταγλώττιση εντολών Loop

- Κώδικας C:

```
while (save[i] == k) i += 1;
```

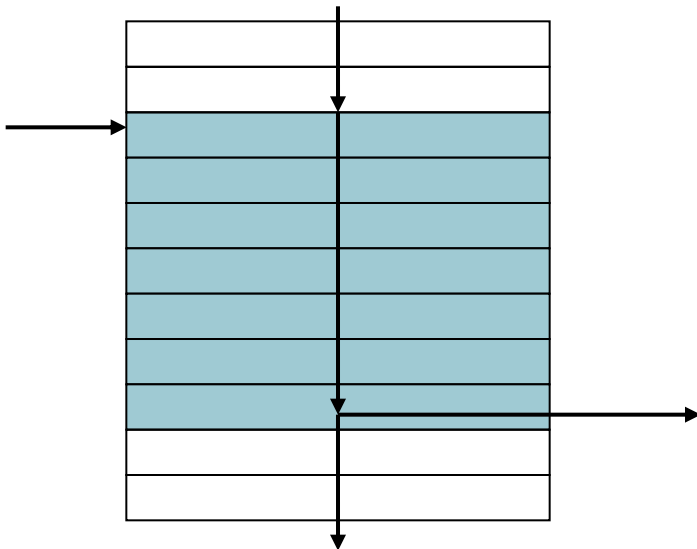
- i στον $\$s3$, k στον $\$s5$, η δ/νση του $save$ στον $\$s6$

- Μεταγλωττισμένος κώδικας MIPS:

```
Loop:  sll    $t1, $s3, 2
        add   $t1, $t1, $s6
        lw    $t0, 0($t1)
        bne  $t0, $s5, Exit
        addi  $s3, $s3, 1
        j    Loop
Exit:  ...
```

Βασικά μπλοκ

- Ένα βασικό μπλοκ (basic block) είναι μια ακολουθία εντολών χωρίς
 - Διακλαδώσεις (εκτός από το τέλος)
 - Προορισμούς διακλάδωσης (εκτός από την αρχή)

- Ένας μεταγλωττιστής προσδιορίζει βασικά μπλοκ για βελτιστοποίηση
- Ένας προχωρημένος επεξεργαστής μπορεί να επιταχύνει την εκτέλεση των βασικών μπλοκ

Και άλλες λειτουργίες συνθήκης

- Το αποτέλεσμα παίρνει τη τιμή 1 αν μια συνθήκη είναι αληθής
 - Διαφορετικά, παίρνει τη τιμή 0
- `slt rd, rs, rt`
 - αν $(rs < rt)$ $rd = 1$ · διαφορετικά $rd = 0$
- `slti rt, rs, constant`
 - αν $(rs < constant)$ $rt = 1$ · διαφορετικά $rt = 0$
- Χρήση σε συνδυασμό με τις `beq`, `bne`
`slt $t0, $s1, $s2 # if ($s1 < $s2)`
`bne $t0, $zero, L # branch to L`

Σχεδίαση εντολών διακλάδωσης

- Γιατί όχι `b1t`, `bge`, κλπ.;
- Το υλικό για τις $<$, \geq , ... είναι πιο αργό από αυτό για τις $=$, \neq
 - Ο συνδυασμός συνθηκών για μια διακλάδωση περιλαμβάνει περισσότερη δουλειά ανά εντολή, και απαιτεί πιο αργό ρολόι
 - Επιβαρύνονται όλες οι εντολές!
- Οι `beq` και `bne` είναι η συνήθης περίπτωση
- Καλός σχεδιαστικός συμβιβασμός

Προσημασμένες και απρόσημες

- Προσημασμένη σύγκριση: $s \uparrow t$, $s \uparrow t i$
- Απρόσημη σύγκριση: $s \uparrow t u$, $s \uparrow t u i$
- Παράδειγμα
 - $\$s0 = 1111\ 1111\ 1111\ 1111\ 1111\ 1111\ 1111\ 1111$
 - $\$s1 = 0000\ 0000\ 0000\ 0000\ 0000\ 0000\ 0000\ 0001$
 - $s \uparrow t\ \$t0, \$s0, \$s1\ \#$ προσημασμένη
 - $-1 < +1 \Rightarrow \$t0 = 1$
 - $s \uparrow t u\ \$t0, \$s0, \$s1\ \#$ απρόσημη
 - $+4,294,967,295 > +1 \Rightarrow \$t0 = 0$

Κλήση διαδικασίας

- Απαιτούμενα βήματα
 1. Τοποθέτηση παραμέτρων σε καταχωρητές
 2. Μεταφορά ελέγχου στη διαδικασία
 3. Απόκτηση χώρου αποθήκευσης για τη διαδικασία
 4. Εκτέλεση λειτουργιών της διαδικασίας
 5. Τοποθέτηση αποτελέσματος σε καταχωρητή για τον καλούντα
 6. Επιστροφή στη θέση της κλήσης

Χρήση καταχωρητών

- $\$a0 - \$a3$: ορίσματα (καταχωρητές 4 – 7)
- $\$v0, \$v1$: τιμές αποτελέσματος (καταχωρητές 2 και 3)
- $\$t0 - \$t9$: προσωρινοί (temporary)
 - Μπορούν να γραφούν με νέες τιμές από τον καλούμενο
- $\$s0 - \$s7$: αποθηκευμένοι (saved)
 - Πρέπει να αποθηκευτούν/επαναφερθούν από τον καλούμενο
- $\$gp$: καθολικός δείκτης (global pointer) για στατικά δεδομένα (καταχ. 28)
- $\$sp$: δείκτης στοίβας (stack pointer) (καταχ.29)
- $\$fp$: δείκτης πλαισίου (frame pointer) (καταχ.30)
- $\$ra$: δνση επιστροφής (return address) (καταχ. 31)

Εντολές κλήσης διαδικασίας

- Κλήση διαδικασίας: `jump and link`
`jal ProcedureLabel`
 - Η δ/ση της επόμενης εντολής γράφεται στον `$ra`
 - Άλμα στη διεύθυνση προορισμού
- Επιστροφή από διαδικασία: `jump register`
`jr $ra`
 - Αντιγράφει τον `$ra` στο μετρητή προγράμματος (program counter)
 - Μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί για υπολογισμένα άλματα
 - π.χ., για εντολές `case/switch`

Παράδειγμα διαδικασίας φύλλου

- Κώδικας C:

```
int leaf_example (int g, h, i, j)
{ int f;
  f = (g + h) - (i + j);
  return f;
}
```

- Ορίσματα g, ..., j στους \$a0, ..., \$a3
- f στον \$s0 (συνεπώς πρέπει να αποθηκευθεί ο \$s0 στη στοίβα)
- Αποτέλεσμα στον \$v0

Παράδειγμα διαδικασίας φύλλου

- Κώδικας MIPS:

leaf_example:	
addi \$sp, \$sp, -4	
sw \$s0, 0(\$sp)	
add \$t0, \$a0, \$a1	
add \$t1, \$a2, \$a3	
sub \$s0, \$t0, \$t1	
add \$v0, \$s0, \$zero	
lw \$s0, 0(\$sp)	
addi \$sp, \$sp, 4	
jr \$ra	

Αποθήκευση \$s0 στη στοίβα

Σώμα διαδικασίας

Αποτέλεσμα

Επαναφορά του \$s0

Επιστροφή

Διαδικασίες μη φύλλα

- Διαδικασίες που καλούν άλλες διαδικασίες
- Για ένθετη(nested) κλήση, ο καλών πρέπει να αποθηκεύσει στη στοίβα:
 - Τη διεύθυνση επιστροφής του
 - Όποια ορίσματα και προσωρινές τιμές χρειάζονται μετά την κλήση
- Επαναφορά από τη στοίβα μετά την κλήση

Παράδειγμα διαδικασίας μη φύλλου

- Κώδικας C:

```
int fact (int n)
{
    if (n < 1) return 1;
    else return n * fact(n - 1);
}
```

- Όρισμα n στον \$a0
- Αποτέλεσμα στον \$v0

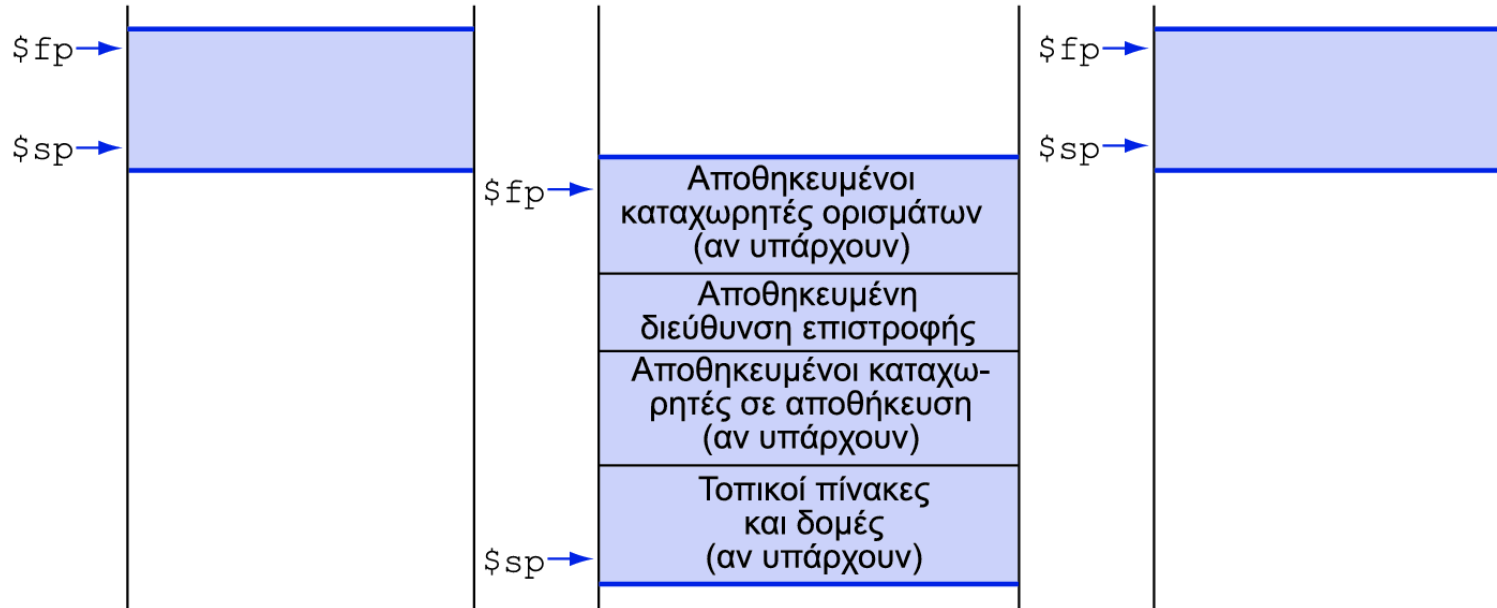
Παράδειγμα διαδικασίας μη φύλλου

■ Κώδικας MIPS:

fact:		
addi	\$sp, \$sp, -8	# adjust stack for 2 items
sw	\$ra, 4(\$sp)	# save return address
sw	\$a0, 0(\$sp)	# save argument
slti	\$t0, \$a0, 1	# test for n < 1
beq	\$t0, \$zero, L1	
addi	\$v0, \$zero, 1	# if so, result is 1
addi	\$sp, \$sp, 8	# pop 2 items from stack
jr	\$ra	# and return
L1:	addi \$a0, \$a0, -1	# else decrement n
	jal fact	# recursive call
lw	\$a0, 0(\$sp)	# restore original n
lw	\$ra, 4(\$sp)	# and return address
addi	\$sp, \$sp, 8	# pop 2 items from stack
mul	\$v0, \$a0, \$v0	# multiply to get result
jr	\$ra	# and return

Τοπικά δεδομένα στη στοίβα

Υψηλή διεύθυνση

Χαμηλή διεύθυνση α.

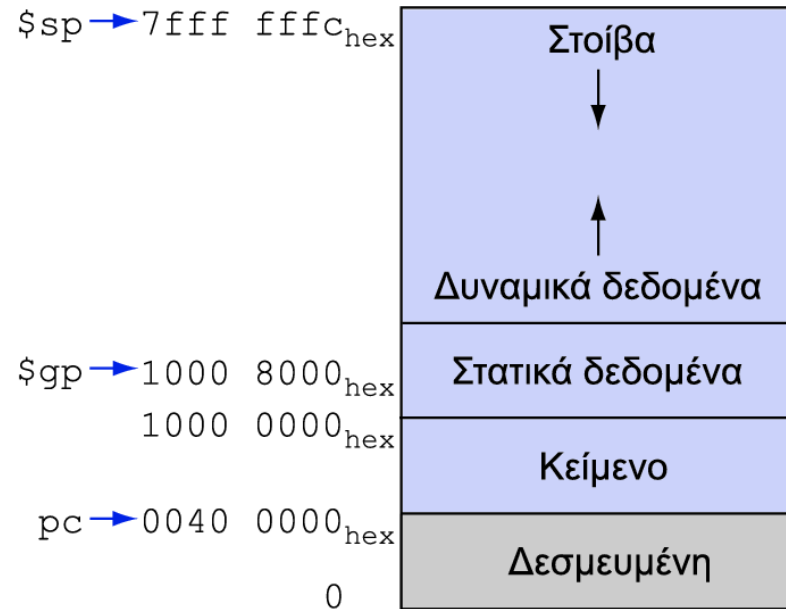
β.

γ.

- Τοπικά δεδομένα δεσμεύονται από τον καλούμενο
 - π.χ., οι αυτόματες μεταβλητές της C
- Πλαίσιο διαδικασίας (procedure frame) ή εγγραφή ενεργοποίησης (activation record)
 - Χρησιμοποιείται από μερικούς μεταγλωττιστές για το χειρισμό της αποθήκευσης της στοίβας

Διάταξη της μνήμης

- Κείμενο (Text): κώδικας του προγράμματος
- Στατικά δεδομένα (Static data): καθολικές μεταβλητές
 - π.χ., στατικές μεταβλητές της C, πίνακες σταθερών (constant arrays) και συμβολοσειρές (strings)
 - Ο `$gp` παίρνει αρχική τιμή που επιτρέπει ±σχετικές αποστάσεις μέσα στο τμήμα αυτό
- Δυναμικά δεδομένα: σωρός (heap)
 - π.χ., `malloc` στη C, `new` στη Java
- Στοίβα (stack): αυτόματη αποθήκευση

Δεδομένα χαρακτήρων

- Σύνολα χαρακτήρων σε κωδικοποίηση byte
 - ASCII: 128 χαρακτήρες
 - 95 γραφικής αναπαράστασης, 33 ελέγχου
 - Latin-1: 256 χαρακτήρες
 - ASCII, +96 επιπλέον χαρακτήρες γραφικής αναπαράστασης
- Unicode: σύνολο χαρακτήρων 32-bit
 - Χρήστη σε Java, και σε wide characters της C++, ...
 - Τα περισσότερα αλφάβητα του κόσμου, και σύμβολα
 - UTF-8, UTF-16: κωδικοποιήσεις μεταβλητού μήκους

Λειτουργίες Byte/Ημιλέξης

- Θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν λειτουργίες ανά bit
- MIPS byte/halfword load/store
 - Επεξεργασία συμβολοσειρών (strings): συνήθης περίπτωση
`lb rt, offset(rs)` `lh rt, offset(rs)`
 - Επέκταση προσήμου στα 32 bit στον `rt`
`lbu rt, offset(rs)` `lhu rt, offset(rs)`
 - Επέκταση μηδενικού στα 32 bit στον `rt`
`sb rt, offset(rs)` `sh rt, offset(rs)`
 - Αποθήκευση (store) μόνο του δεξιότερου byte/ημιλέξης

Παράδειγμα αντιγραφής string

- Κώδικας C (απλοϊκός):

- Συμβολοσειρά (string) που τερματίζεται με μηδενικό χαρακτήρα (null char)

```
void strcpy (char x[], char y[])  
{ int i;  
  i = 0;  
  while ((x[i]=y[i])!='\0')  
    i += 1;  
}
```

- Διευθύνσεις των x, y στον \$a0, \$a1
- Το i στον \$s0

Παράδειγμα αντιγραφής string

- Κώδικας MIPS:

strcpy:		
addi	\$sp, \$sp, -4	# adjust stack for 1 item
sw	\$s0, 0(\$sp)	# save \$s0
add	\$s0, \$zero, \$zero	# i = 0
L1:	add \$t1, \$s0, \$a1	# addr of y[i] in \$t1
lbu	\$t2, 0(\$t1)	# \$t2 = y[i]
add	\$t3, \$s0, \$a0	# addr of x[i] in \$t3
sb	\$t2, 0(\$t3)	# x[i] = y[i]
beq	\$t2, \$zero, L2	# exit loop if y[i] == 0
addi	\$s0, \$s0, 1	# i = i + 1
j	L1	# next iteration of loop
L2:	lw \$s0, 0(\$sp)	# restore saved \$s0
addi	\$sp, \$sp, 4	# pop 1 item from stack
jr	\$ra	# and return

Σταθερές των 32 bit

- Οι περισσότερες σταθερές είναι μικρές
 - Ένα άμεσο πεδίο των 16 bit είναι αρκετό
- Για τις περιστασιακές σταθερές των 32 bit
 - li rt, constant
 - Αντιγράφει τη σταθερά των 16 bit στα 16 αριστερά bit του rt
 - Μηδενίζει τα δεξιά 16 bit του rt

li \$s0, 61

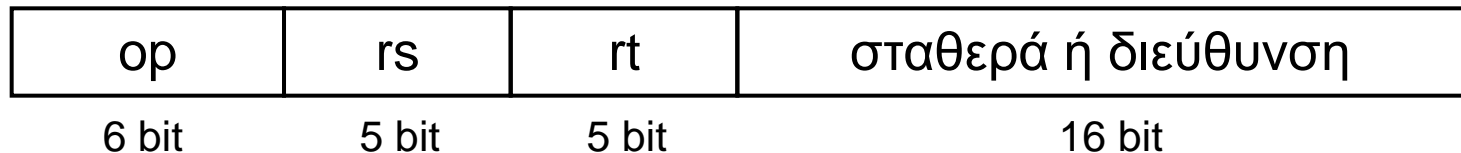
0000 0000 0111 1101	0000 0000 0000 0000
---------------------	---------------------

ori \$s0, \$s0, 2304

0000 0000 0111 1101	0000 1001 0000 0000
---------------------	---------------------

Διευθυνσιοδότηση διακλαδώσεων

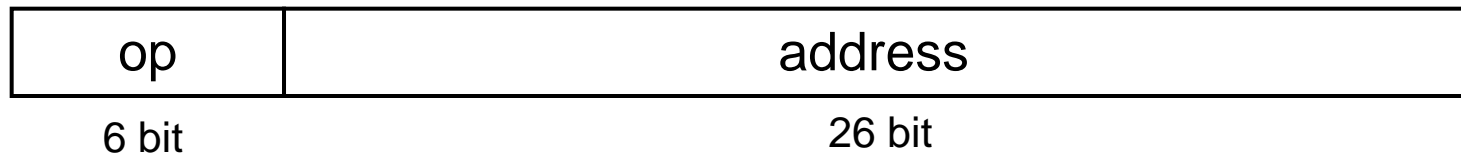
- Οι εντολές διακλάδωσης (branch) καθορίζουν
 - Opcode, δύο καταχωρητές, δ/νση προορισμού
- Οι περισσότεροι προορισμοί διακλάδωσης είναι κοντά στην εντολή διακλάδωσης
 - Προς τα εμπρός και προς τα πίσω

- Διευθυνσιοδότηση σχετική ως προς PC (PC-relative addressing)
 - Δ/νση προορισμού = $PC + \text{offset} \times 4$
 - Ο PC είναι ήδη αυξημένος κατά 4

Διευθυνσιοδότηση άλματος

- Οι προορισμοί άλματος (για τις εντολές j και $ja1$) μπορεί να βρίσκονται οπουδήποτε στο τμήμα κειμένου (κώδικα)
 - Κωδικοποίηση της πλήρους δ/νσης μέσα στην εντολή

- Ψευδο-άμεση (Pseudo-Direct) διευθυνσιοδότηση άλματος
 - Δ/νση προορισμού = $PC_{31...28} : (\text{address} \times 4)$

Παράδειγμα δ/νσης προορισμού

- Κώδικας βρόχου από προηγούμενο παράδειγμα
 - Υποθέστε ότι το Loop είναι στη θέση 80000

Loop: sll	\$t1, \$s3, 2	80000	0	0	19	9	4	0
add	\$t1, \$t1, \$s6	80004	0	9	22	9	0	32
lw	\$t0, 0(\$t1)	80008	35	9	8	0		
bne	\$t0, \$s5, Exit	80012	5	8	21	2		
addi	\$s3, \$s3, 1	80016	8	19	19	1		
j	Loop	80020	2	20000				
Exit: ...		80024						

Διακλάδωση πολύ μακριά

- Αν ο προορισμός της διακλάδωσης είναι πολύ μακριά για να κωδικοποιηθεί στα 16 του πεδίου σχετικής απόστασης (offset), ο συμβολομεταφραστής ξαναγράφει τον κώδικα
- Παράδειγμα

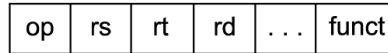
```
    beq $s0,$s1, L1
      ↓
    bne $s0,$s1, L2
    j   L1
L2:  ...
```

Περίληψη τρόπων διευθ/σης

1. Άμεση διευθυσιοδότηση

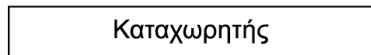
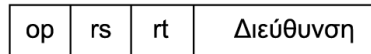
2. Διευθυσιοδότηση μέσω καταχωρητή

Καταχωρητές

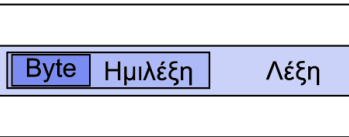
Καταχωρητής

3. Διευθυσιοδότηση βάσης

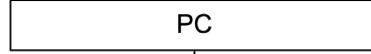
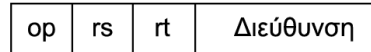

+

Μνήμη

4. Σχετική διευθυσιοδότηση ως προς PC

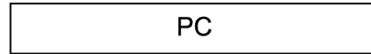
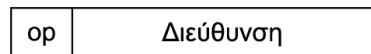

+

Μνήμη

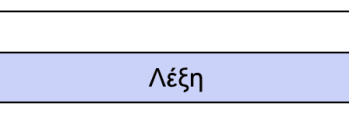

5. Ψευδο-απευθείας διευθυσιοδότηση

:

Μνήμη

Ψευδοεντολές συμβολομεταφραστή

- Οι περισσότερες εντολές του συμβολομεταφραστή αναπαριστούν εντολές μηχανής μία προς μία
- Ψευδοεντολές (pseudoinstructions): αποκυήματα της φαντασίας του συμβολομεταφραστή!

`move $t0, $t1` → `add $t0, $zero, $t1`

`blt $t0, $t1, L` → `slt $at, $t0, $t1`
`bne $at, $zero, L`

- `$at` (ο καταχωρητής 1): assembler temporary

Παράδειγμα ταξινόμησης σε C

- Δείχνει τη χρήση των εντολών συμβολικής γλώσσας σε μια συνάρτηση ταξινόμησης φυσαλίδας (bubble sort) C
- Διαδικασία swap (φύλλο)

```
void swap(int v[], int k)
{
    int temp;
    temp = v[k];
    v[k] = v[k+1];
    v[k+1] = temp;
}
```

- Το v στον \$a0, το k στον \$a1, το temp στον \$t0

Η διαδικασία Swap

```
swap: sll $t1, $a1, 2    # $t1 = k * 4
      add $t1, $a0, $t1 # $t1 = v+(k*4)
                          # (address of v[k])
      lw $t0, 0($t1)    # $t0 (temp) = v[k]
      lw $t2, 4($t1)    # $t2 = v[k+1]
      sw $t2, 0($t1)    # v[k] = $t2 (v[k+1])
      sw $t0, 4($t1)    # v[k+1] = $t0 (temp)
      jr $ra            # return to calling routine
```

Η διαδικασία Sort σε C

- Μη φύλλο (καλεί τη swap)

```
void sort (int v[], int n)
{
    int i, j;
    for (i = 0; i < n; i += 1) {
        for (j = i - 1;
            j >= 0 && v[j] > v[j + 1];
            j -= 1) {
            swap(v, j);
        }
    }
}
```

- Το v στον \$a0, το k στον \$a1, το i στον \$s0, το j στον \$s1

Το σώμα της διαδικασίας

	move \$s2, \$a0	# save \$a0 into \$s2
	move \$s3, \$a1	# save \$a1 into \$s3
for1tst:	slt \$t0, \$s0, \$s3	# \$t0 = 0 if \$s0 ≥ \$s3 (i ≥ n)
	beq \$t0, \$zero, exit1	# go to exit1 if \$s0 ≥ \$s3 (i ≥ n)
	addi \$s1, \$s0, -1	# j = i - 1
for2tst:	slti \$t0, \$s1, 0	# \$t0 = 1 if \$s1 < 0 (j < 0)
	bne \$t0, \$zero, exit2	# go to exit2 if \$s1 < 0 (j < 0)
	sll \$t1, \$s1, 2	# \$t1 = j * 4
	add \$t2, \$s2, \$t1	# \$t2 = v + (j * 4)
	lw \$t3, 0(\$t2)	# \$t3 = v[j]
	lw \$t4, 4(\$t2)	# \$t4 = v[j + 1]
	slt \$t0, \$t4, \$t3	# \$t0 = 0 if \$t4 ≥ \$t3
	beq \$t0, \$zero, exit2	# go to exit2 if \$t4 ≥ \$t3
	move \$a0, \$s2	# 1st param of swap is v (old \$a0)
	move \$a1, \$s1	# 2nd param of swap is j
	jal swap	# call swap procedure
	addi \$s1, \$s1, -1	# j -= 1
	j for2tst	# jump to test of inner loop
exit2:	addi \$s0, \$s0, 1	# i += 1
	j for1tst	# jump to test of outer loop

Μεταφορά
παραμέτρων

Εξωτερικός
βρόχος

Εσωτερικός
βρόχος

Μεταβίβαση
παραμέτρων
και κλήση

Εσωτερικός
βρόχος

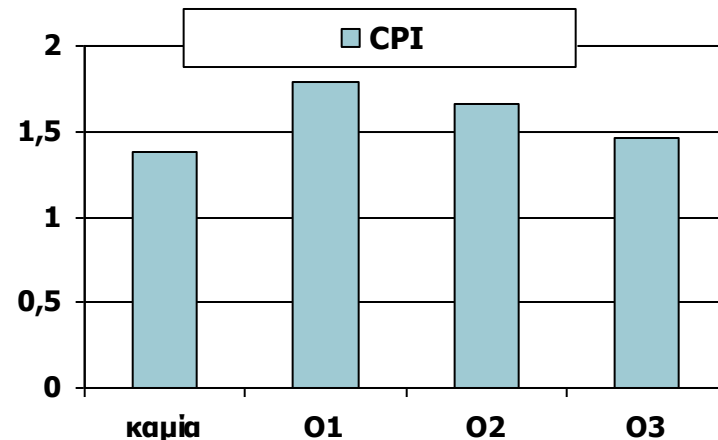
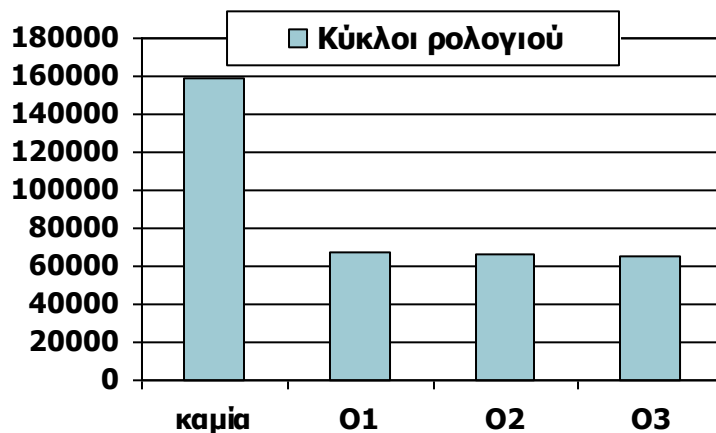
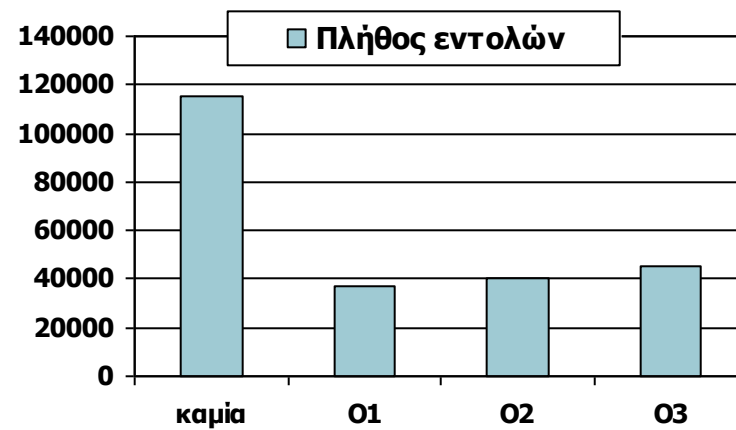
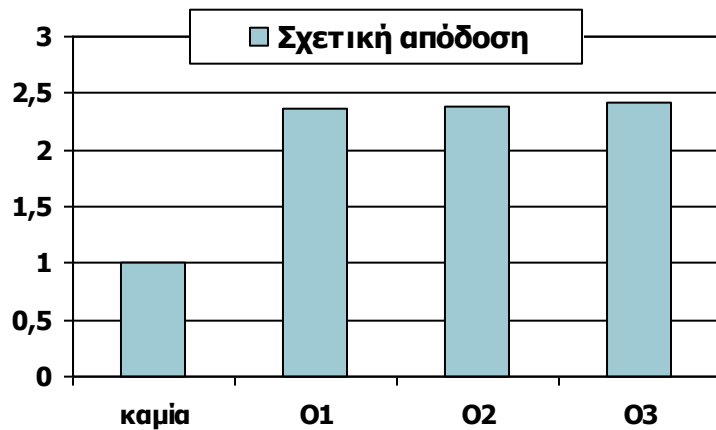
Εξωτερικός
βρόχος

Η πλήρης διαδικασία

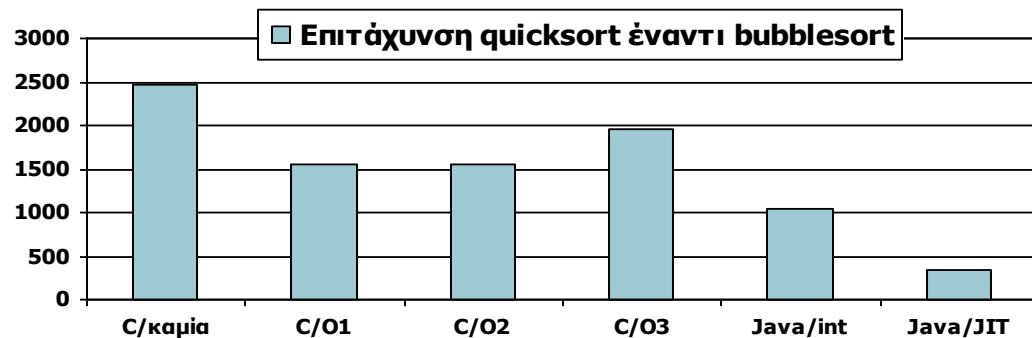
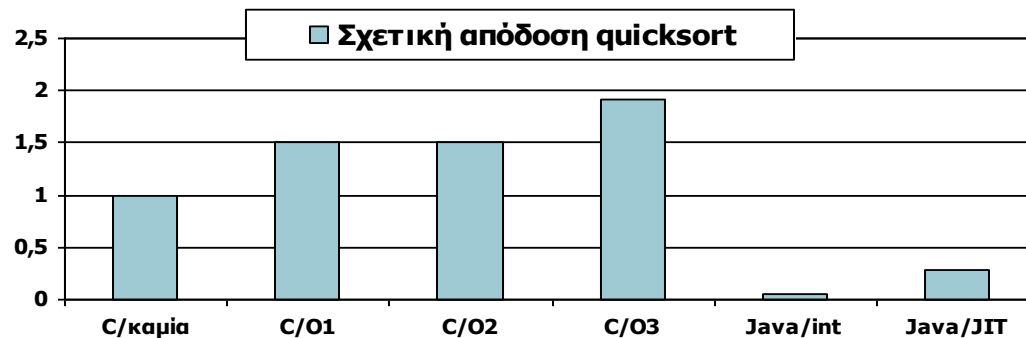
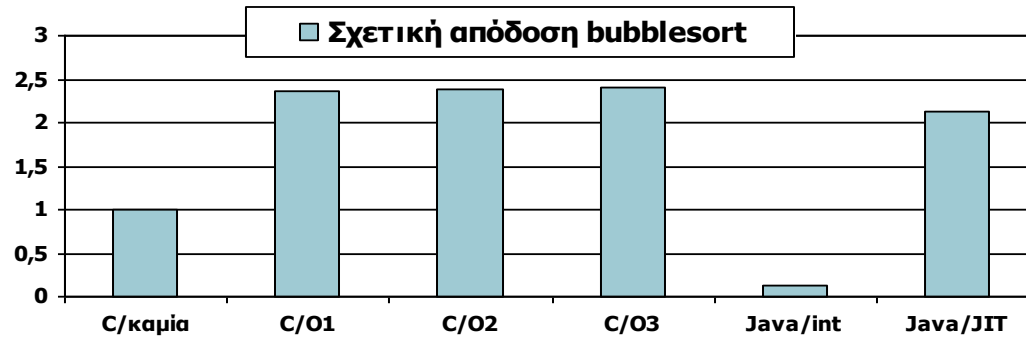
sort:	addi \$sp,\$sp, -20	# make room on stack for 5 registers
	sw \$ra, 16(\$sp)	# save \$ra on stack
	sw \$s3,12(\$sp)	# save \$s3 on stack
	sw \$s2, 8(\$sp)	# save \$s2 on stack
	sw \$s1, 4(\$sp)	# save \$s1 on stack
	sw \$s0, 0(\$sp)	# save \$s0 on stack
	...	# procedure body
	...	
exit1:	lw \$s0, 0(\$sp)	# restore \$s0 from stack
	lw \$s1, 4(\$sp)	# restore \$s1 from stack
	lw \$s2, 8(\$sp)	# restore \$s2 from stack
	lw \$s3,12(\$sp)	# restore \$s3 from stack
	lw \$ra,16(\$sp)	# restore \$ra from stack
	addi \$sp,\$sp, 20	# restore stack pointer
	jr \$ra	# return to calling routine

Επίδραση βελτιστοποιήσεων μεταγλωττιστή

Μεταγλώττιση με τον gcc σε Pentium 4 με Linux

Επίδραση της γλώσσας και του αλγορίθμου

Τι μάθαμε

- Το πλήθος εντολών και το CPI δεν είναι καλές ενδείξεις απόδοσης από μόνες τους
- Οι βελτιστοποιήσεις μεταγλώττιστή είναι ευαίσθητες στον αλγόριθμο
- Ο κώδικας Java/JIT είναι σημαντικά ταχύτερος από τη διερμηνεία της JVM
 - Συγκρίσιμος με το βελτιστοποιημένο κώδικα C σε κάποιες περιπτώσεις
- Τίποτε δεν μπορεί να διορθώσει έναν ανόητο αλγόριθμο!

Πίνακες και δείκτες

- Η αριθμοδεικτοδότηση πινάκων (array indexing) περιλαμβάνει
 - Πολλαπλασιασμό του αριθμοδείκτη με το μέγεθος του στοιχείου
 - Πρόσθεση στη διεύθυνση βάσης του πίνακα
- Οι δείκτες (pointers) αντιστοιχούν απευθείας σε διευθύνσεις μνήμης
 - Μπορούν να μας γλιτώσουν από τις δυσκολίες της αριθμοδεικτοδότησης

Παράδειγμα: μηδενισμός πίνακα

```
clear1(int array[], int size) {  
    int i;  
    for (i = 0; i < size; i += 1)  
        array[i] = 0;  
}
```

```
        move $t0,$zero    # i = 0  
loop1: sll $t1,$t0,2      # $t1 = i * 4  
        add $t2,$a0,$t1  # $t2 =  
                        # &array[i]  
        sw $zero, 0($t2) # array[i] = 0  
        addi $t0,$t0,1   # i = i + 1  
        slt $t3,$t0,$a1 # $t3 =  
                        # (i < size)  
        bne $t3,$zero,loop1 # if (...)  
                        # goto loop1
```

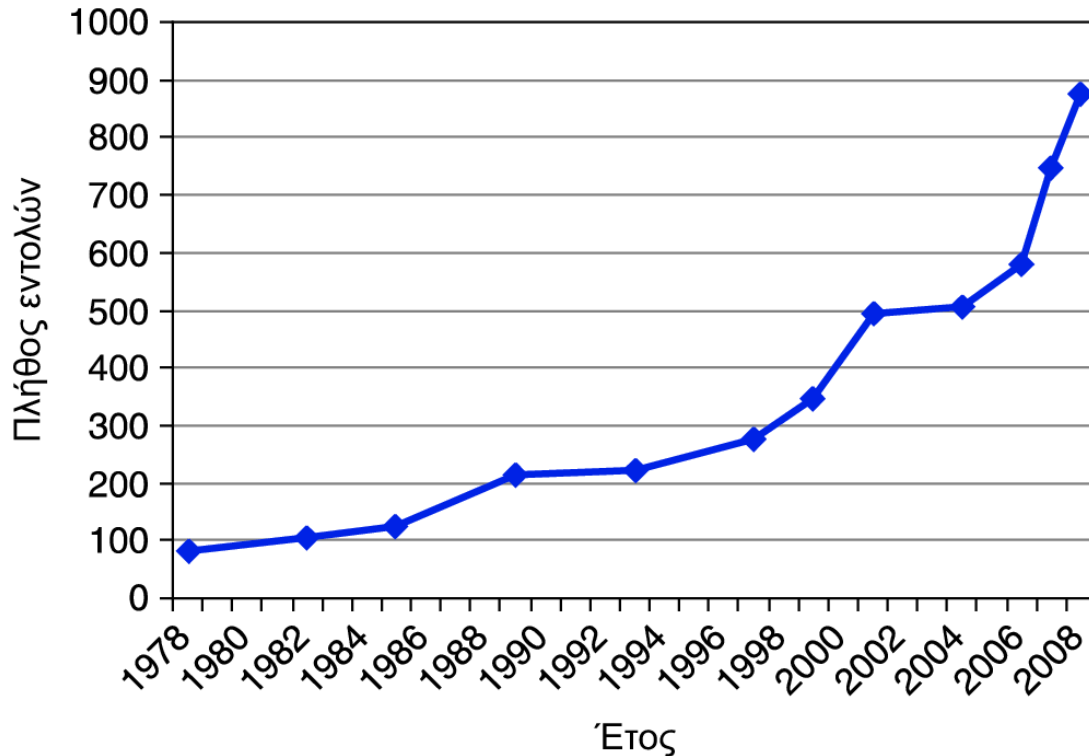
```
clear2(int *array, int size) {  
    int *p;  
    for (p = &array[0]; p < &array[size];  
        p = p + 1)  
        *p = 0;  
}
```

```
        move $t0,$a0     # p = & array[0]  
        sll $t1,$a1,2    # $t1 = size * 4  
        add $t2,$a0,$t1 # $t2 =  
                        # &array[size]  
loop2: sw $zero,0($t0) # Memory[p] = 0  
        addi $t0,$t0,4  # p = p + 4  
        slt $t3,$t0,$t2 # $t3 =  
                        # (p < &array[size])  
        bne $t3,$zero,loop2 # if (...)  
                        # goto loop2
```

- Ισχυρή εντολή \Rightarrow υψηλότερη απόδοση
 - Απαιτούνται λιγότερες εντολές
 - Αλλά οι σύνθετες εντολές είναι δύσκολο να υλοποιηθούν
 - Μπορεί να καθυστερήσουν όλες τις εντολές, ακόμη και τις πιο απλές
 - Οι μεταγλωττιστές είναι καλοί στο να παράγουν γρήγορο κώδικα με απλές εντολές
- Χρήση κώδικα συμβολικής γλώσσας για υψηλή απόδοση
 - Αλλά οι σύγχρονοι μεταγλωττιστές είναι καλύτεροι στο χειρισμό των σύγχρονων επεξεργαστών
 - Περισσότερες γραμμές κώδικα \Rightarrow περισσότερα σφάλματα και μικρότερη παραγωγικότητα

Πλάνες

- Αναδρομική συμβατότητα (backward compatibility) \Rightarrow το σύνολο εντολών δεν αλλάζει
 - Αλλά προστίθενται περισσότερες εντολές

σύνολο εντολών x86

Παγίδες

- Οι διαδοχικές λέξεις δε βρίσκονται σε διαδοχικές διευθύνσεις
 - Αύξηση κατά 4, όχι κατά 1!
- Διατήρηση ενός δείκτη (pointer) προς μια αυτόματη μεταβλητή μετά την επιστρεφή της διαδικασίας
 - π.χ., μεταβίβαση του δείκτη μέσω ενός ορίσματος
 - Ο δείκτης γίνεται άκυρος μετά το «άδειασμα» της στοίβας για τη διαδικασία

Συμπερασματικές παρατηρήσεις

- Σχεδιαστικές αρχές
 1. Η απλότητα ευνοεί την κανονικότητα
 2. Το μικρότερο είναι ταχύτερο
 3. Κάνε τη συνηθισμένη περίπτωση γρήγορη
 4. Η καλή σχεδίαση απαιτεί καλούς συμβιβασμούς
- Επίπεδα λογισμικού/υλικού
 - Μεταγλωττιστής, συμβολομεταφραστής, υλικό
- MIPS: τυπική αρχιτεκτονική συνόλου εντολών RISC
 - σύγκριση με x86

Συμπερασματικές παρατηρήσεις

- Μέτρηση εκτελέσεων εντολών MIPS σε μετροπρογράμματα
 - Κάντε τη συνηθισμένη περίπτωση γρήγορη
 - Κάντε συμβιβασμούς

Κατηγορία εντολής	Παραδείγματα MIPS	SPEC2006 Int	SPEC2006 FP
Αριθμητικές	add, sub, addi	16%	48%
Μεταφοράς δεδομένων	lw, sw, lb, lbu, lh, lhu, sb, lui	35%	36%
Λογικές	and, or, nor, andi, ori, sll, srl	12%	4%
Διακλάδωσης υπό συνθήκη	beq, bne, slt, slti, sltiu	34%	8%
Άλματος	j, jr, jal	2%	0%